

GESPREKSVRAGEN

1. Welke gruwelijke zonden maken vandaag de dag opgang? In hoeverre vormen ze een bedreiging c.q. een verleiding voor de kerk? Hoe zouden wij als gemeente, en als lid van de gemeente de HEERE tot najver kunnen verwekken (vgl. vs. 3 en 6)?
2. Het verbondsvolk Juda werd in nauwelijks 30 jaar tijd weggesleept van Gods trouwe dienst naar de ontrouwe afgodendienst. Wat hebben wij daar voor boodschap aan? Hoe is onze houding daarbij? Vgl. Ez. 9, vs. 4.
3. "Het oordeel begint bij het huis van God." Wat heeft ons dat te zeggen?
4. God is Rechter. Wat betekent dat voor ons persoonlijk? Wat is het ambt van de gelovige hier ten opzichte van de naaste (uw buurman?) die de HEERE de rug toekent? (vgl. 2 Kor. 5, vs. 11).
5. Tot welke voorbeden roept dit Bijbelgedeelte ons op? Hoe grote plaats heeft het voorbidden in ons gebedsleven? En in de kerkdiensten?
6. Hoe is de uitverkiezing van God ons tot troost?

4

Gods liefde vergooid

Ezechiël 16

INLEIDING

In dit hoofdstuk is sprake van een beeldspraak voor de verbondsverhouding tussen de HEERE en Zijn volk: die van het huwelijk. Het beschrevene heeft trouwens ook het nodige te zeggen over de verhouding tussen de HEERE en de enkele gelovige. Haast alles wat in dit hoofdstuk beschreven staat is ook individueel toepasbaar.

De huwelijksbeeldspraak komt geregeld voor in de Bijbel. We treffen ze aan in het Hooglied, Psalm 45, Hosea 1, Efeze 5, enz. Ze geeft de innigheid van de verbondsverhouding aan. En evenzeer tekent dit beeld de bitterheid van ontrouw tegenover God. Wat van dat laatste hier beschreven wordt, is werkelijk gruwelijk (vgl. vs. 2). Schril wordt het contrast getekend tussen de liefdevolle zorg van God voor Zijn volk en de manier waarop Zijn volk zich heeft verslingerd aan de smadelijkste ontrouw.

Van lage komaf

Vs. 1-3. Ezechiël krijgt een overzicht over de geschiedenis die de HEERE met Zijn volk heeft gehouden. Een terugblik, die zonneklaar duidelijk zal maken wat het volk in de toekomst te wachten staat. Israëls aandeel in het verleden bestaat enkel en alleen uit gruwelen. De herkomst van het volk is al niet verheffend. Uw vader een Amoriët, uw moeder een Hethietische. (Abraham kwam uit Ur der Chaldeeën en in Joz. 24, vs. 2 lezen we dat hij daar andere goden heeft gediend).

Gods opzoekende liefde

Vs. 4-7. Hoe is het volk Israël ontstaan? In het begin leek het volkje op een pasgeboren baby, die aan haar lot is overgelaten. Waarvan de navel niet eens is afgesneden. Een kindje dat niet eens is gewassen, niet is geweven of gekleed. Niemand die naar Israël omzag. Niemand die bereid was om er liefde en zorg aan te geven. Het lag daar ergens op het veld, weggegooid; men walgde ervan. Maar dat verachtelijke, dat nietswaardige liep de HEERE niet voorbij! Hij zag het aan, dat 'kindje' vertreden in haar bloed. Hij riep het tot leven! En vervolgens heeft Hij dat nietige, dat beginnetje van een volk doen uitgroeien.

In het huwelijk getreden

Vs. 8-14. Toen het 'meisje' opgegroeid was, heeft de HEERE een huwelijk met haar gesloten. Hij heeft haar trouw gezworen. Hij kwam met haar in een verbond. Israël werd het eigendom van de HEERE. Zij werd Zijn eigen bruid. Ze werd het voorwerp van Gods tere zorg. Ze werd gewassen; gezalfd, gekleed met de kostbaarste kleding. De prachtigste sieraden werden haar aangemeten en de kostbaarste gerechten haar voorgeschoteld. Het volkje nam toe in schoonheid, was voorspoedig, het werd een koninkrijk. Het kreeg naam onder de heidenen. Vanwege de schoonheid, die aan de HEERE te danken was.

De ontrouw van Jeruzalem

Vs. 15-34. In de voorgaande verzen werd de HEERE aangewezen als een liefdevolle Bruidgom; het volk van Juda moet getypeerd worden als een ondankbare, overspelige vrouw. Het volk werd zelfgenoegzaam en eigengereid. Met de rijkdommen, die het van God gekregen had, bekostigde het de dienst van afgoden. Zelfs kinderen werden geofferd!! Men verwachtte de voorspoed en de welvaart van het land niet langer van de HEERE. Men vertrouwde niet langer op de macht van God, als het land door vijanden werd bedreigd. In plaats daarvan dong men naar de gunst van andere volken. Een verbond met Egypte voor de veiligheid, daarna één met Assyrië, enzovoort. In de scherpste bewoordingen wordt deze houding van het volk als een schande gebrandmerkt. In Gods ogen is dit ontrouw en hoererij van Zijn volk. En erger dan dat.

Gods grimmigheid

Vs. 35-43. De ondankbaarheid van het volk wordt door de HEERE bestraft. Als een bedrogen echtgenoot staat Hij tegenover Zijn volk. Het volk zal het lonken naar andere volken berouwen. Gods oordeel wordt beschreven met de woorden van de bestraffing van een overspelige vrouw (vs. 40 en 41 en Deut. 22, vs. 23 en 24). De volken, waarmee men zich heeft afgegeven, worden nu evenzovele strafwerktuigen in Gods hand.

Jeruzalem, Samaria en Sodom

Vs. 44-58. Een vergelijking wordt getrokken tussen deze drie steden. De ongerechtigheid van Sodom was groot. Het was een stad waar men niet wist en niet wilde weten van God of gebod. In Samaria was het nog erger. In deze hoofdstad van het Tienstammenrijk wist men van God en Zijn Woord. Daar vermengde men zich moedwillig met heidense volkeren. Zo keerde men zich van de HEERE af. Maar wat in Jeruzalem plaatsgreep, is allerergst. Daarbij waren de zonden van Sodom en Samaria niets. Zonder moeite kwam men boven Samaria en Sodom uit met verderfelijke zonde en ontrouw! Jeruzalem moest zich schamen. Hoe laag was de stad gezonken, die God Zich tot woonplaats had verkoren!

Dat wonderlijke evenwel

Vs. 59-60. Wat had men te verwachten van God? Wat geschreven staat in vers 59: 'Ik zal u ook doen, zoals gij gedaan hebt!' Men had er mee te rekenen, dat het komen zou tot de uitkering van het verdiende loon! God zal Zich eens en voor altijd afkeren van het volk, dat ontrouw is aan Hem en Zijn verbond.

En dan staat daar dat wonderlijke 'evenwel' (vs. 60)! Wat een wonder! Dat spreken over verdiende straf is toch niet Gods enige en laatste woord! We zouden zeggen: hoe is dat mogelijk, deze totaal onverwachte omkeer? God zal tóch aan Zijn verbond denken. Toch trouw zijn. Hij zal een eeuwig verbond oprichten met Zijn volk. Duurzamer, en wijder dan het eerste. Een verbond waarvan Gods eniggeboren Zoon het onwrikbaar Fundament is. Hij heeft met Zijn werk dat 'evenwel' vol van genade bekostigd. Hij heeft Zijn gemeente liefgehad, en Zichzelf voor haar overgegeven, opdat Hij haar heiligen zou, haar gereinigt hebbend met het bad des waters door het Woord. Opdat Hij haar Zichzelf heerlijk zou voorstellen, een gemeente, die geen vlek of rimpel heeft, of iets dergelijks, maar heilig zou zijn en onberispelijk (Ef. 5:25-27).

Om je te schamen..

Vs. 61-63. Dat 'evenwel' dat haaks staat op de ontrouw van het volk, maakt het schaamrood over het bedreven kwaad diep. Als men met de heerlijke wetenschap van volstreckte verzoening terug zal denken aan eigen gruwelen en aan eigen ontrouw. Wat steekt dat dan af! Het zijn roetzwarte zonden bij het licht van Gods genade!!

GESPREKSVRAGEN

1. Zegt de beschrijving van de herkomst van Jeruzalem ook wat van onze persoonlijke herkomst?
2. Hoe kunnen wij de HEERE ontrouw worden met de zegeningen van het genadeverbond (o.a. in de doop, christelijke opvoeding en voorspoed in het dagelijks leven) ?
3. Aan welke machten kan de kerk vandaag haar vertrouwen gunnen, ten koste van de trouw aan de HEERE? Vgl. vs. 15 enz.
4. Wissel eens van gedachten over dat woordje 'evenwel' uit vs. 60. Probeer u de genadevolle glans daarvan onder woorden te brengen.
5. Er wordt wel gesproken van overtuiging van zonde door de Wet, en daarna ook door het Evangelie. Waar vinden we die beide in dit hoofdstuk? Welke plaats hebben ze in ons persoonlijk leven?